

MAGYAR CSERKÉSZ

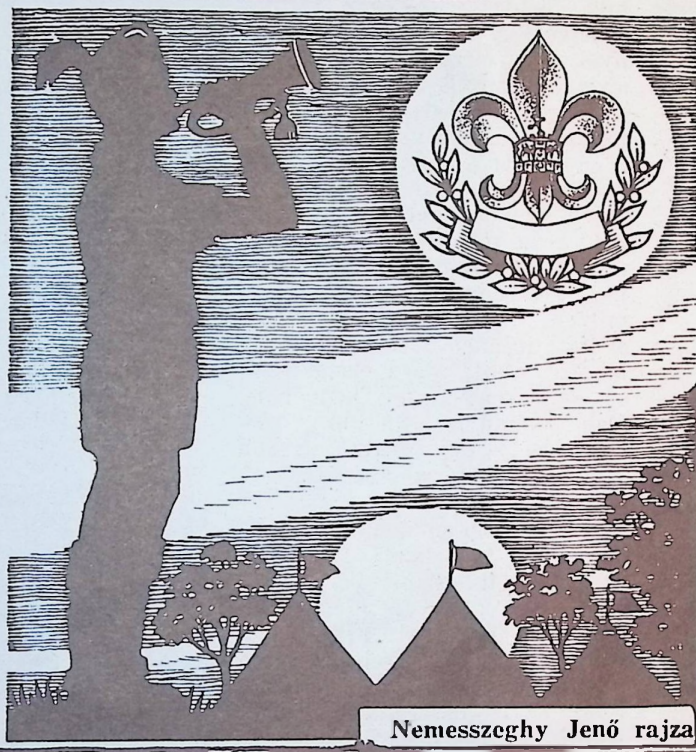
HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

XXIII. (47.) ÉVFOLYAM

1972 5.-6. SZÁM

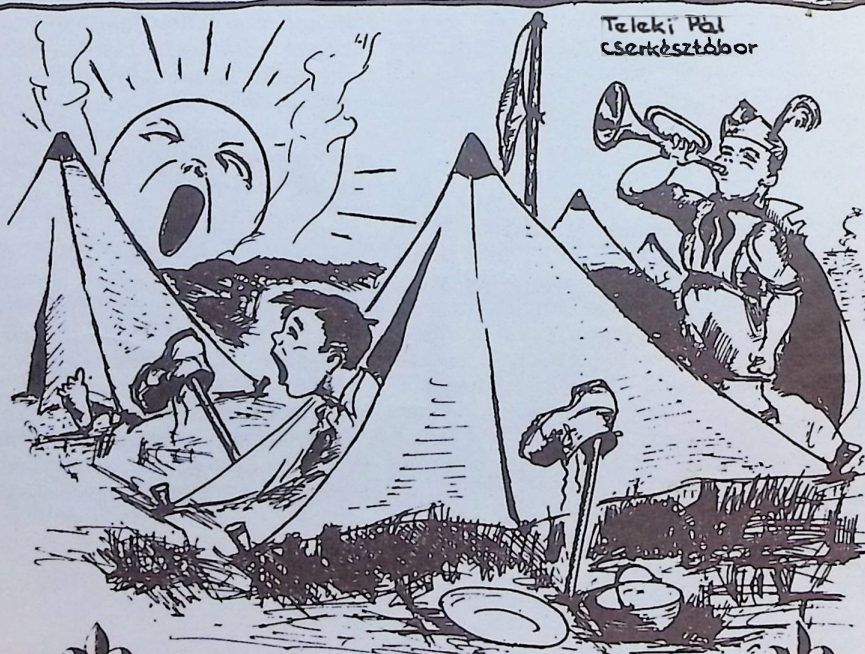
ÜDVÖZLŐ LAPOK:

A felső: Ausztráliából, a perthi és adelaidei magyar cserkész-csapatok táborozásáról; az alsó Európából, önmagáért beszél. . .

Nemesszeghy Jenő rajza

Teleki Pál
Cserkész-tábor

POTTENSTEIN. 1972. AUG. 3-12

A VK TÁBOR FILLMOREBAN

Az utolsó pillanatban — lapzártakor — helyet szorítunk az ideai VK tábornak is; nem teljes beszámoló ugyan, de hát ez is valami.

★

Az idő szép volt. Néha kissé túlnagy hőséggel, de estére lehűlt és reggelre dús harmat csillogott a gyepen, a fiatal fenyők tülevelén. A futó zápor leverte a port és kiverte a népet a sátorból, de oda se neki! Egy izben majdnem nagy baj lett a záporból: a segédtisztek elképesztően nagy lakomát adtak a "civil" vendégeknek, a vezetőknek és a meghívottaknak. De mielőtt elkészült volna a lakoma, jött egy olyan zápor, amilyent ritkán lát az ember, eloltott minden tüzet a fazekak, lábasok alatt, majd elseperte a szegény vendéglátók kedvét is. De hát végül is csak annyi történt, hogy egy órával később állhattunk neki a lakomának.

★

Összesen 250-en voltak a fillmorei VK-táborban, legtöbben az Egyesült Államokból (127), Kanadából (50). Az idén Európából 16-an jöttek Fillmoreba, Kölley György VT-el az élen, 1 érkezett Venezuelából (Ádám Éva), és 1 Ausztráliából, Rauch Károly VT személyében. A rendkívül népszerű Pubi bá nem kevesebb, mint 17 órát repült (megszakításokkal), hogy részt vehessen a Sik Sándor Cserkészparkban rendezett "egységbejárásban". Mert elsősorban a vezetőképzés volt ennek a tábornak a főcélja, de úgy mellékesen az is, hogy a magyar cserkészek külsőleg és belsőleg mindenütt hasonlóságot legyenek egymásra.

★

Különös (vagy természetes?), hogy az évek múlásával egyre kitünőbbnek látszik az "anyag" amiből az új vezetők lesznek. Ezt mondják az öregek, akik az idén talán minden eddiginél

nagyobb buzgalommal láttak neki a munkának. Egy héten keresztül testileg - szellemileg sanyargatták, oktatták, nevelték a tiszteket, segédtiszteket, őrvezetőjelölteket, nem különben a magyarságismereti vizsgára készülőket, míg aztán végre, táborzárás előtt egy nappal — szombaton — a meghívott közéleti emberek jelenlétében nyílt próbára tehetők a fiatalok képességeit...

★

A vizsgák, illetve próbák jól sikerültek, az északamerikai féltekén és Európában nagyot duzzadt az új vezetők létszáma. Új őrvezető lett 41, segédtiszt 26, tiszt 21; magyarságismeretből pedig 11-en vizsgáztak eredményesen. Nagy eredmény ez; a magyar cserkészlet megmaradásának és fejlődésének a kulcsa a vezetőképzés. A régi-ek lassan, de biztosan kiöregednek. De azért még rendkívül fürgén mozognak, meg kell hagyni. És főleg nem engednek "a 21-ből", sokat követelnek a fiataloktól. "Alvásra nincs gondunk, — mondta az egyik fiatal a tábortűznél, — mert nem jutunk hozzá".

★

A Fehér Ház előtt Eszterhás István, író, a Katolikus Magyarok Vasárnapja szerkesztője beszélget Szabedinszky Jenővel, a pittsburghi Magyarság tulajdonos - szerkesztőjével, odébb egy nagy fa alatt értekezletet tartanak a világszerte működő magyar iskolákról. Sok a gond. Szathmáry Lajos író, akinek a szakácskönyve "best seller" lett Amerikában, tízezer dollárt ajánlott fel magyar tankönyvre.

Értekezlet itt, értekezlet ott, nincs a napnak és az estnek olyan félórája, ami üresjárat volna. Túl sok az elvégezni való feladat, az egybehangolásra váró kérdés. Persze, csak a vezetők nagy része értekezik, a kisebbik pedig hajtja "a népet", az ifjúságot, melynek akkor sincs nyugta, amikor a Pentagon, vagy a Fehér Ház vitától hangos. Valaki az egészet ör-

dögi pontossággal kiagyalta.

★

A kiscserkészek — mert külön ilyen tábor is volt, fönt a hegytető felé, a vadászház környékén — 54-en voltak. Remek "anyag", mint a lelkes vezetők mondták. Mint valami hangyaboly nyüzsgött napestig. Legfiatalabb tagja (tiszteletbeli) Novák Judit egy évnél is fiatalabb leánya, Kinga volt, akire egyesek (a szerető anyát is beleértve) már is cserkészínget akarnának húzni, a Hungária-jelvénnnyel.

★

A táborzáró Istentisztelet nem is lehetett volna szebb. Nt. Elek Áron mondott megrázó beszédet. Ádám János atya öt cserkészpár segédletével mondott misét, előbb az oltárra helyezve mindazt, "amit legjobban szeretünk a világon": a kettős keresztet, egy marék magyar földet, egy gyertyát azok emlékére, akik a szabadságért küzdöttek, egy másikat az örökre eltávozott magyar cserkészek emlékére...

Fent, a zászlórúd tetején friss szél lengette a magyar zászlót, lent a háttérben fiatal fenyők seregén csillámlott a napfény. És négyyszögben sorakozva Istennek és a jövőnek tisztelő új cserkészvezetők szép serege.

(—)

ESKÜVŐ: Dr. Forgách Péter és Papp Klára Clevelandban házasságot kötött. Az esketési szertartást Ft. Gerencsér István végezte. A menyasszony ruhája gyönyörű magyaros volt, ami, megragadta az amerikai újságírók figyelmét is, — hosszú cikkben számoltak be az esküvőről. Az újságírók kérdésére Klári elmondta:

— Apám, anyám magyar cserkész volt és férjemmel együtt az vagyok én is.

Péter és Klári a fillmorei táborban ismerkedtek meg.

Reméljük, a menyasszonyról közölhetünk egy képet a MCS legközelebbi számában.

ÚJ ERKÖLCÖK?

Kedves Cserkésztestvérem!

Manapság gyakran halljuk, hogy az idők megváltoztak s így az emberi magatartásnak és erkölcsöknek is változniuk kell. Vannak olyanok is, akik azt állítják, hogy a cserkésztestvények idejüket múlták és ezért már nem állítanak valós eszményt elénk. Isten parancsait is száműzni akarják az emberi életből, mondván, hogy fölnőtt az emberiség s nincs már szükség Isten gyámkodó beavatkozására. A mai fölvilágosult ember a maga útját akarja járni s szabadulni akar Isten parancsainak korlátaitól.

Nézzünk őszintén szembe ezzel a kortünettel. Vegyük fontolóra, hogy Isten parancsai s az azokra alapozott cserkésztestvények rabságunk bilincseit képezik-e, vagy pedig az igazi, emberi élet útmutatói?

Ha értékes gépet veszél, használat előtt elolvasod a gyár mellékelt használati utasítását, mert elvégre a mérnök, aki a gépet tervezte csak jobban tudja, hogyan kell azt használni. mint aki először veszi kezébe a szerkezetet. Természetesen a bevőnek jogában áll figyelmen kívül hagyni a használati utasítást s saját elgondolása szerint bánni a géppel. Ez a magatartás azonban azzal a kockázattal jár, hogy az értékes géptönkremegy és használhatatlanná válik.

Isten parancsai s az azokon alapuló cserkésztestvények az emberi élet használati utasításai. Isten teremtette az embert s ő tudja legjobban, hogy melyik az az életforma amelyik az ember boldogságához vezet. Isten szereti az embert s boldogságra teremtette. A hazugság, a lopás, a paráznság, a gyilkosság végeredményben nem azért rossz, mert Isten tiltja őket. Isten azért tiltja az ilyen magatartást, mert rossz, az emberi élet ellensége és a boldogság megrontója. Az isteni pa-

A magyar nemzet kincseiből:
I. Rákóczi György erdélyi fejedelem úrvacsora kelyhe.

rancs tehát nem rabiga, hanem az emberi, a boldog élet útmutatója.

Természetesen az embernek módjában áll a parancsokat megszegni s a maga útján járni. Ez a magatartás azonban azzal a kockázattal jár, hogy élete értelmét veszti, boldogtalan lesz. Jogod van választani, de választásod következményeivel számolnod kell. Felelős vagy életedért!

Remélem az igazi szabadság útját és az emberi boldogság ösvényét választod.

Jó munkát!

Adám Atya

U.I. Fontold meg időnként, hogy milyen lenne az emberi élet, ha következetesen figyelmen kívül hagyná azt a "használati utasítást", amelyet a 10 parancsolatban kaptunk.

Dr. Némethy György magas kitüntetése

Nekünk Gyurka, Gyurkabá.

Hivatalosabban: dr. Némethy György, a Rockefeller egyetem tanára, a fizikai kémia világszerte ismert tudósa, aki ebben az évben elnyerte a Pápai Tudományos Akadémia legnagyobb kitüntetését.

Szemben ülök Gyurkával és faggatom. Nem egyszerű. A szerénység megtestesítője.

— Miért kellett utólag és másoktól megtudnunk, hogy megkaptad ezt a nagy kitüntetést? Ha idejében tudomást szerzünk, a MCS előző számában is közölhattuk volna...

Kényelmetlenül fészkelődik. Za-

varban van.

— A pápai kitüntetés hírének még februárban közölték velem hivatalos levélben..., de kértek, hogy tartsam titokban... Tegyük hozzá: ezt a kitüntetést minden évben egy fiatal természettudós kapja, aki a nemzetközi világban már hírnévre tett szert. Ismerik a nevét szakkörökben mindenütt, kutatási eredményeiről sokat publikált angolul, németül, franciául, olaszul. Mert Gyurka a magyarokon kívül beszéli az említett négy világnyelvet. Franciául és olaszul csak úgy mellékesen, szinte pusztán szó-rakozásból tanult meg.

— Milyen nyelven beszélt hozzád VI. Pál pápa, amikor a magas kitüntetést átnyújtotta?

— Franciául.

— Úgy tudom, rövidesen párizsi lakos leszel...

— Igen, ideiglenesen, szeptembertől a párizsi egyetemen tanítok, egy évig.

— Utána?

— Nem biztos, hogy rögtön visszajövök Amerikába...

Ránézek, figyelem. Újból zavarnak. Megint valami titkot tartogat. Harapófogóval

(Folytatás a következő old.)

sem lehetne kiszedni belőle.

— És mi lesz a cserkészkedéssel?

— Európából is kapcsolatot tartok a MCS Sz. központjával. Ottani helyi cserkészügyekben nem keveredem. Az ottaniak jobban ismerik a körülményeket.

— Mióta vagy cserkész?

— Még otthon kezdtem, Buda-

pesten, 1945-ben. Itt Amerikában 17 év óta.

Gyurkát, persze, nagyon nélkülözzük majd a táborokban, ahol oly híven megjelent, ha munkája megengedte. Mindig kivette a részét a vezetőnevelésből. Nézegetem Gyurka frakkos képét, azt amelyik a MCS-ben is látható. Ezideig még emberfiának nem sikerült Gyurkára

frakkot húzni. Nagy a gyanúm, hogy először és utoljára volt frakk rajta. Hacsak Nobel-díjat nem kap. Mert azt is frakkban veszik át... Münchentől San Franciscoig és Torontótól Sidneyig kiáltunk egy éljent Gyurkabá tiszteletére!

Feribá

Az aranyérem két oldala

LENGYEL CSERKÉSZTESTVÉREINK EMLÉKEZNEK

Érdekes cikket közöl a lengyel cserkészújság (címe: Na Tropie A mi csapatunk). A cikk Olga Mária Kaminska cserkészlányról szól, aki a lengyel összeomlás után, 1939 szeptemberében Magyarországra menekült. Itt iskolába került, mégpedig lengyel cserkészgimnáziumba. Ezt az iskolát Tryski, a lengyel cserkészek főparancsnoka szervezte meg, a magyar cserkészek segítségével s ebben nagy érdeme volt Doró Gábornak, a magyar cserkészek vezetőjének.

A lengyel cserkésztábor és iskola eleinte Somlószőlősen volt, 1940 januárjában átköltözött Szikszóra, Miskolc közelébe. Ott fejezte be középiskoláját Olga is. Példás tanuló volt, cserkészársai vakmerőnek tartották és joggal. Bátor volt és teljes mértékben áthatotta a

Olga Kamińska

cserkészgondolat, a lelkesedés, mások megbecsülése.

A szikszói cserkésziskolát cserkészmódra szervezték, nem osztályokba, hanem rajokba

osztva, — a tanár volt a rajparancsnok. Ebben az iskolában érettségizett Olga is. Később férjhezment. Rövid tartózkodásra Olga és férje Budapestre került, majd — 1940 végén — elhatározták, hogy nyugatra szöknek, Jugoszlávián keresztül. Ezzel a céllal utaztak a jugoszláviai Jagodinába, ahonét a férjnek sikerült Palesztinába szöknie.

Olgát azonban elfogták, a német hadbíróság — kémkedés címén — halálraítélte és kivégezték.

Ennyi a cikk lényege. Ennyiből is kitűnik, hogy a magyar cserkészek a második világháború zivatarában is teljes mértékben támogatták lengyel testvéreiket. A cserkészszemlékhez méltóan viselkedtek és ezt a lengyelek máig sem felejtették el.

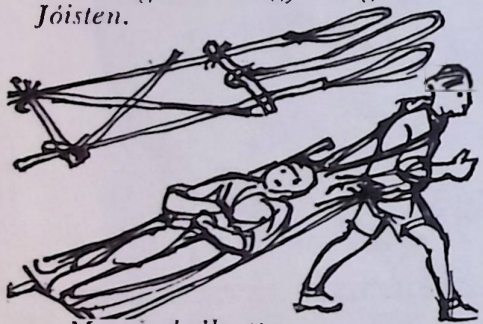
A második világháború vé-

(Folytatás a 9. oldalon)

KI NEM TUDJA MI A TÉL...

(Nyári olvasmány hőség ellen.)

Az idén februárban régi terv valósult meg a garfieldi csapatban: háromnapos hétvégre elmentek sítáborba, Herefordba. Minden együtt volt már a gondos előkészítés folytán a tervhez, csak egy jelentéktelen apróság hiányzott: a hó. Mint tudjuk, a hó fehér dolog, ami az égből esik és arra jó, hogyha az ember a sítalpat a lábára csatolja, akkor a fenekén lecsúszik rajta. A sielők általában a fizikatanárok kedvencei, mert állandóan gyakorolják a gravitáció törvényét. No, de ha hűsz-cserkész egy héten át minden este imádkozik valamiért, azt csak meg kell, hogy hallgassa a Jóisten.

Meg is hallgatta.

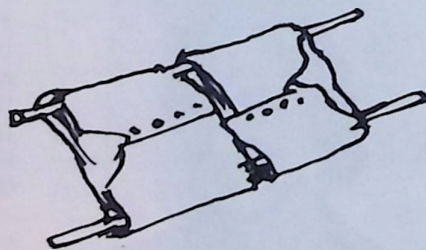
Lett hó.

Fejenként egy incs, összesen húsz incs. Hóviharban ment az öt kocsi Pennsylvánia felé, ket-tő közülük hókerék nélkül. Az egyik ebből e sorok írójéé, aki úgy okoskodott, hogy ha 15 év-ig jól megvolt Braziliában hókerék nélkül, akkor itt is meglesz nélküle. (Igaz, hogy Braziliában csak egyszer esett hó öt percig, Santa Catarinában egy magas hegycsúcson. Babonás parasztok utána hónapokig jósolták a világ végét.) Hát egy kicsit másképp történt ezúttal. Általában két óra hosszat tart az út Garfield és a herefordi magyar tanya között. Félnyolc-kor indultunk, féltízkor ott kellett volna lennünk s az ígéret szerint mindjárt telefonálni, hogy szerencsén megérkez-tünk. A szülők izgultak, mert

a rádió félóránként adott jelen-tést a pennsylvániai hóviharról és az utak egyre rosszabb álla-potáról. Agi néni minden kör-mét lerágta Garfielden, mert félnégy lett, mire a telefon megszólalt. Addig az úton vesz-tegettünk a vihar és forgalmi akadályok miatt. Meg a kocsi-kat ástuk ki a hóból. Főleg a hókerék nélkülieket. Vettem is hóláncot a kerekre egy here-fordi benzinesnél s elhatároztam, hogy ezentúl mindig ma-gammal viszem. A nyári tábo-rokra is. Ki tudja? Az ördög nem alszik...

De aztán minden jóra fordult. Este már vidáman néztük a ve-títést a kaliforniai siolimpiá-ról és hallgattuk hozzá Zimmer-mann Feri bá magyarázatait. Nem akármilyen sítábor volt ez, hiszen Feri bá — gyakorlott si-versenyző — elvállalta az okta-tást és a kezdők betanítását. És ott volt Dóki néni is, aki szin-tén lelkes sielő és a kirándulás értelmi szerzője és vezetője, fér-jével Németh János bával. Ná-luk munkamegosztás van a csa-ládban. Hol Dóki néni siel a gyerekekkel és János bá filmezi őket, hol meg János bá filmez és Dóki néni siel.

Ennyi szakértővel vágtunk ne-ki másnap a sípályához vezető útnak. A vihar már gyengült,

de még mindig hordta a havat. Csak nagy kerülővel tudtunk el-jutni útunk céljához. S elkezdő-dött a gyakorlati tanulás, rö-p-ködtek a szakkifejezések. Tanul-ta a nép a hókézést egy szelíd lejtőn. De nemsokára fölenged-te a kezdőket Feri bá a pályára, egy-egy gyakorlottabb sielő gondjaira bízva őket. Jöttek is

ám lefelé a lejtőn! Ki hasán, ki hátán, ki fenekén és ...mind gyakrabban a sítalpakon is. At-estek a tűzkeresztségen. Nagyon vidám lett a hangulat, csak kár, hogy — mint minden jó — ha-mar végetért. Este nem kellett allatódni a tábortűznél.

SUBA,
DISZITÉS

Másnap hajnalban a fiuk el-határozták, hogy meglepik a lá-nyokat és sütnék tortát a reg-gelihez. Öt óra tájban éppen el-lenőrző körútamát végeztem és benéztem a konyhába. Hát ott áll hat fiú körben és gondter-helt arccal nézi az Izét a táliban. Lendvai Imre éppen kóstolga-ta és azt mondja töprengve: azt húszem só kell bele. De Lőrincz Feri ellent mondott. Szerinte több tojássárgája kellett. Egy harmadik több lisztet javasolt. Mint cserkésztestvérekhez illik, békésen megegyeztek: tettek be-le még sót, még lisztet, még to-jást. S aztán megint. S aztán új-ból. A reggelihez föltáltatták. Engem fűrészporról kevert cso-koládés malterre emlékeztetett, némi kirántott hús mellékeléssel. De volt olyan is, aki csirizzel ke-vert korpának vélte. Persze nem is volt éhes senki, hiszen a ta-nya háziasszonyai olyan jól tar-tottak előző nap.

A búcsú napjára az idő is ki-

(Folytatás a 8. oldalon)

A pünkösdi akadályverseny Fillmoreban

Az idén nagyobb volt a létszám, mint bármikor, — 400-an jelentkeztek. Egymásután futottak be a montreali, new brunswicki, torontoi, hamiltoni, buffaloi, clevelandi, pittsburghi, chicagói woodbridgei, new yorki csapatok. (Hol maradt Passaic?)

Ez az akadályverseny egy kicsit "rázós"-nak ígérkezett. És az is volt. Korábban az akadályverseny kerete mese volt, néhány jelenet a magyar történelemből. Rendszerint egy regényt kellett elolvasni s annak alapján izgalmas feladatokat végrehajtani. Egy kis ötletesség kellett hozzá és főleg józan ész. Ha az utóbbi megvolt, — ment minden, mint a karkacsapás. De az idén a vezetőségnek támadt valami ötlete...

A főzés sem úgy ment, mint máskor. Minden őrnek saját tüze volt és mindenki a csajkájában sajátmaga főzte az ebédet.

Még azt is pontozták, (micsoda kegyetlenség!) hogy mindenki maradéktalanul megett-e a saját főztjét?!

A verseny eredménye különben így alakult, egyéni munkában, őrsi összegben:

Leányok, 10 és 12 év közötti-eknél — első a 34. cscs. Barka őrse 586.2 ponttal. A 12 és 14 éves lányok közt első a 34. cscs. Méhecske őrse, 607 ponttal és a 14-18 éves lányok közt az első helyezése a 46. cscs. Tátika őrse érte el, 580 pontszámmal.

A fiuk közt a 10-12 év közöttiek elsője a 22. cscs. Keselyű

zö:

Leányok

I. 34. cs.cs. Méhecske őrse

II. 34. cs.cs. Rigó őrse

III. 46. cs.cs. Cinke őrse

Fiuk:

I. 5. cs.cs. Holló őrse

II. 22. cs.cs. Héja őrse

III. 22. cs.cs. Párduc II. őrse.

A tudással is akadt baj, nem

Pontozók

Esti tanácskozás (balról jobbra): Mauksch Péter, Adam János, dr. Némethy György, Bodnár Gábor, Bedy Balázs, Glázer János, Beodray Ferenc, P. Végvári Vazul (Légrády J. felv.)

Bárcsak ne támadt volna!

Az idén minden őr előre megkapta az anyagot és ebből készülni kellett. Sőt mi több: tudni!

Szigorúan pontoztak, s mint halljuk, még a józan ész sem vették számításba. Hallatlan!

őrsé 480.5 pontszámmal; a 12 és 14 évesek közt a 14. cscs. Tigris őrse 541 és a 14-18 év közöttiek első helyezettje a 14. cscs. Kobra őrse 606.4 pontszámmal.

Az őrsi munka, hadijáték pontozási eredménye a következ-

is egy. Volt olyan, aki azt állította — szemrebbenés nélkül — hogy "A szegény asszony könyve" című verset Bodnár Gábor bá írta volna... Az ÜVE tehát garfieldi magányában, amikor csend honol világszerte a cserkész-virányokon, nekibúsul és rímekbe szedi a szegény asszonyt és a más építő erejű témákat. Ej, ezt mégse gondoltuk volna!

Költséget és fáradságot nem kímélve Gábor bát föl is hívtuk telefonon és határozottan tagadta: nem, nem ő írta a kérdéses verset...! Higgyük el neki.

— Mégis, mivel szoktad tölteni az időt, amikor nincs semmi tennivalód? — érdeklődtünk, mire leírhatatlan szóáradatba kezdett, amiből egyetlen szót sem idézünk. Csak akkor hagyta abba, amikor közbevágtunk: Ubul bá ott volt-e az idén az

(Folytatás a 9. oldalon)

Kis Cserkész

Éva nagy büszkén tolja kisöcsét a gyerekkocsiban. Ismerős nénivel találkoznak, aki a koci fölé hajol.

— Milyen gyönyörű gyerek! Tud már járni?

— Nem, még nem — válaszol Évi —, de már van lába!

MATYÁS BOLONDJA

A magyar királyok közül a legtöbb történet Mátyás királyról maradt fenn. Udvarába gyűjtötte a XV. század kiváló olasz művészeit, építészeit, s a dúsan terített asztalok fölött hangos disputa folyt.

A jónevű történetíró, Bonfini is vendégei közé tartozott. Ő jegyezte föl ezt az esetet:

Egy kevély földesúr zokon vette, hogy a király asztalánál vele együtt az udvari bolondot

is vendégül látták.

— Nem értem, a király hogyan étkезhet együtt egy bolonddal — jegyezte meg epésen.

— Már azt én sem értem, komám — szólt a bolond. — Hogyan is engedhetek téged az asztala közelébe?!

A téren csodálkozva állanak az emberek egy padnál, ahol egy férfi kártyázik a kutyájával.

— No de ilyet. Ilyen okos kutyája!

A férfi legyint.

— Hát okosnak éppen nem okos. Valahányszor jó lapja van, csóválja a farkát.

— Edd meg már végre a levest, Tibike! Más gyerek örülne, ha fele ennyit kapna!

— Én is!

— A legszebb ajándék, kisfiam, amit a nőnapra adhatsz, hogy jó illedelmes leszel!

— De mama, én már valami mást vettem!

KI NEM TUDJA MI A TÉL

— Folytatás —

derült. Hótól roskadozó fenyők szikráztak a napfényben. A békés dutch falucskában a házak mint mesebeli cukorsüveggházikók. Kattogott János bá filmezőgépe. S most már átesve a tűzpróbán, a kezdők — bocsánat haladók — büszkén és vidáman

csúszkáltak lefelé a lejtőn.

Ezúttal a sítalpakon. Most már akár szülőket is közel lehetett volna engedni. Alig lehetett összeszedni a társaságot az induláshoz, úgy beleszerettek a sielésbe.

Táborzáráskor vidáman énekeltek a tábori sínótát, ami előző este született:

Ki nem tudja, mi a tél
S a hóvihartól sem fél,
Jöjjön el Herefordba,
A cserkészsítáborba!

A társaság elhatározta, hogy a garfieldi cserkészek rendszerezni fogják a sítábort.

Jövőre is megyünk.

Hóláncot is viszünk.

S majd a lányok sütnék tortát.

— tiborbá —

Ez Európa

Gyurkabá ker. vezetőtisztt márciusban, — látogatást tett a zürichi, párizsi csapatnál. A zürichi leánycsapat vezetőivel kedves délutánt töltve, Párizsban két napon át tárgyalt a csapat vezetőivel. Meglátogatta a csapatgyűlést, előadást tartott és filmezett a szülőknek. A lelkes kis párizsi csapat mun-

kájáról sok jót hallottunk már.

Járt május elején Gyurkabá Bécsben is, Padányi Erzsébet csapatparancsnokkal és a bécsi cserkészvezetőkkel folytatott megbeszélést. Kastlban Pünkösdhétfőn tárgyalt a csapatok vezetőivel. — Zubrits Árpáddal és Szabó Évával, majd a clevelandből látogatóba ott lévő dr.

Papp Gáborral. —

Szabó Ödön h. ker. vezetőtisztnél, Svájcban a nyári őrsvetőképző táborát beszélték meg.

Szabó Ödön Pünkösdt hetében viszont öt napos látogatást tett Münchenben, ahol Gyurkabával a nyári táborok tervein dolgoztak.

Meglehetősen megkésve közöljük a hírt, hogy a montreáli 37. sz. Szt. Margit cscs sikerült húsvéti ablakot rendezett be egy kiállítás keretében.

A kiscserkészek virágcsokorral fogadják Mindszenty József bíboros prímást.

PÜNKÖSDI AKADÁLYVERSEN
FILLMOREBAN

— Folytatás —

az akadályversenyen?

— Nem, az idén először maradt el. A buffaloi piarista iskolában, ugyanis, úgy tanítják a földrajzot, hogy elviszik a diákokat autóbuszokon a színhelyre Coloradoba, Alabamaba, Dakotába stb...

— Talán Ubul bá földrajzsza-

kos tanár?

— Nem, de tud autóbust vezetni...

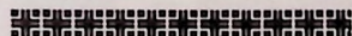
— hihi —

LENGYEL CSERKÉSZEK...

— Folytatás —

gén a magyar népnek olyan bűnökért kellett lakolnia, amiket soha sem követett el. Úgy szólván egyedül csak a lengyelek ismerik el, hogy történelmük talán legsúlyosabb korszakában

a magyarok lovagiasan nyújtottak nekik baráti — segítő! — kezet. Ez a segítség megnyilvánult nemcsak a politikában, vagy katonailag, hanem cserkész vonatkozásban is. Jól esik nekünk az elismerés, — a magyar cserkészetet a múltban nemes eszmények hevítették és erre a szilárd alapra épülhetett a szétszórtságban is a jelenkor magyar cserkésze.

AMERIKAI KANADAI CSERKÉSZVEZETŐK EURÓPAI ÚTJA

Amikor Münchenből egy meleg nyári napon elindult az első jól felpakolt autó Frankfurt felé, — nem tudta senki, mennyi kedves, vidám élményben lesz részünk heteken keresztül Európában!

Az európai magyar cserkészkerület meghívására 14 amerikai-kanadai magyar cserkészvezető érkezett (július 14-18 között) Európába, hogy egy nagy autót keretében végiglátogattván az európai magyar cserkészcsapatok egy részét, — eljöjjenek az európai cserkészek pottensteini táborába!

Liege mellett, a festői Ardennek egyik szép erdei nyaralójában gyülekeztünk napokon át várva valamennyi résztvevő

megérkezését! Az elsők között érkezett Gyurkabá vezetésével Medgyessy Krisztina, Göcsei Rita, Koller Zsuzsa és Mátyás Tünde, — Torontóból —, Koréh Ika pedig New Yorkból. A

többiek: Teszár Tamás, Teszár Róbi, Váry Ida (New Brunswick), Lehotay Ádám (Buffalo) Goda Marica, Nagy Laci (Cleveland) pár nap múlva követték őket, még Ormay Kuni (Toronto) és Lendvay Imre (New York) és Cseh Gyöngyi (Garfield) később csatlakoztak hozzájuk. Pár kedves, vidám nap után, amikor is Kosniský Vik-

tor liegei egyetemi tanársegéd, régi cserkészvezető vendégei voltak Werisben, — indult el az öt kocsiból álló karaván Leuven felé, ahol a magyar kollégium, egyetem megtekintése volt az említésre méltó esemény. A két éjszakát az egyik ifjúsági házban töltöttük. Brüsszelben a Magyar Ház vendégeiként, a brüsszeli magyar mamák jóvoltából Salamon atya és Varga Jóska voltak a kalauzok. A belgák nemzeti ünnepe alkalmából, a feldíszített város, esti ünnepi kivilágítás adta meg a belga főváros hangulatát. Innen azután Párizs felé vezetett tovább az út. Hej, Párizs! Bizony nem könnyű öt kocsival végig rohangászni a francia autók ide-oda cikázó sorai között. No, de azért eljutottunk a párizsi Magyar Misszió házához ahol Ruzsik atya fogadott nagy örömmel bennünket, sok derek cserkészcsalád társaságában. A délutáni párizsi séta, az esti ünnepi vacsora volt a "bemelegítés". Másnap azután történelmi emlékek, a hangulatos francia kocsmái ebéd, majd a délutáni városnézés és az esti kivilágított Párizs, hej, de szép volt! A lelkes párizsi csapat-

tól, vendéglátóktól búcsúzva útnunk tovább vitt a kis francia városkába Vesoulba. Itt a városka polgármestere vendéglelt meg bennünket s örömmel mutatatta meg a város nevezetességeit. Sajnos kevés időnk volt mindezekre mert nagyon kellett sietnünk, hogy estére Zürichbe érjünk! Baselon csak "átvágatva" érkezünk meg estére a szépfekvésű Zürichbe. A zürichi leánycsapat, — Golarits Gyöngyivel az élen —, nagy örömmel fogadott bennünket. Igazán, a zürichi leányok mindent megtettek, hogy jól érezzük magunkat! Másnap vidám napra ébredtünk! Luzern ősi városába vezetett útnk! Itt Gyarmati László cserkésztsizt volt a vezetőnk... Vidám hangulatban tettük meg az utat s a szép városból gyönyörű úton — fogaskerekűvel értük el a schweizi havasok egyik legszebb hegyóriását a Pilátust! Ezek után a nagy élmények után a zürichi "Öreg rókák" (magyar öregcserkészek) vacsorája volt az élmények vidám befejező állomása. Maradtunk volna még Zürichben, — ha időnk engedte volna! 26-án "hajnalban" indult tovább a társaság Ausztiria felé! Konstanznál átkelve a bodeni tavon, nagyszerű utakon vágattunk tovább hol német, hol osztrák területen. Salzburg érintésével Linzbe! Itt a linzi magyar cserkészcsapat uzsonnája adott új erőt a fiataloknak, s bár kedves volt a marasztalás, — nem volt vita: indulás tovább Bécsbe. Bécs! A

(Folytatás a következő old.)

Az észt és lett jubileumi táborot meglátogatták a pittsburgi cserkészek, Ligeti László vezetésével. A 60 éves jubileum alkalmából az ukrán tábor népes magyar küldöttség kereste fel és tolmácsolta a jókívánságokat. A küldöttséget az ügyvezető elnök vezette és ebben részt vettek az európai, ausztráliai vezetőtsztek.

bécsi csapat tagjai telefonügyeletet tartva várták az értesítést Bécs határából: — mikor érkezünk? Végre megszólalt a telefon és jelezte, — ha tesszik ha nem, — érkeznek a vendégek! Kuster Dezsőbá kocsijával jött elénk a Schönbrunn kastélyhoz és kalauzolt be bennünket a városba! — Aznap a bécsi ifjúsági házban, — úgy aludt a társaság, mint a bunda! — Csütörtökön reggel nagy élményként találkoztunk Mindszenty József Bíboros Úrral az ősi Pázmáneum épületében. Meghatódva köszöntöttük a magyar Prímást aki nagy szeretettel érdeklődve munkánkról, elismeréssel nyilatkozott a magyar cserkészet munkájáról. Ezen nagy élmények után délelőtt városnézés, vásárlás, — vidám ebéd, majd estefelé a Práter! — Az óriáskerék sem láttott még ilyen vidám társaságot, mint ezen a napon! — No és este: Grinzing! Jó osztrák bor mellett, egy hangulatos kis kocsmában, magyar nótaszótól volt hangos késő estig a társaság — S bár másnap szívesen aludtak volna délig, — indulunk Burgenlandba! Mintha odahaza, Magyarországon jártunk volna! — Gyönyörű vidéken, ősi várak között kanyargott velünk az út Burgenland legszebb részén. Rust hangulatos, gólyafészkes házai, majd a lampionos fertőtávi csónakázás, — de szép is volt! Késő este érkezünk vissza Bécsbe, hogy másnap megtegyük az út utolsó részét, Salzburg, München felé.

Délben, Salzburgban Kelemen Zoltán operaénekes és feleségének, Póli néninek vendégei voltunk. — Pólibá, aki a kölni leánycserkészek parancsnoknője, — vidám hangulatban, nagy szeretettel kalauzolt bennünket Salzburg szép városában, s az ebéd —, az nagyszerű volt! Ennyi élmény után, — érkezünk estefelé Münchenbe! Itt a müncheni cserkészcsapat utolsó évvégi csapatgyűlésén vettünk részt, ahol nagy örömmel köszöntöttek bennünket a

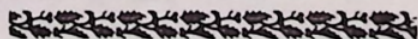
müncheniek. Nagyon megszeretjük őket, — ezt a kedves, vidám vendéglátó társaságot. És ami ezután következett? ...A három napos nagy "müncheni napok"! Láttunk mi mindent! Az olimpiai toronytól kezdve amit csak lehetett! Aztán este — egy öreg, müncheni étteremben magyar énekektől volt hangos a környék —, ezen a müncheni

vendéglátó magyar családok is résztvettek. De nagy öröm volt számunkra a jó Főcserkész úrnál, Kisbarnaki Farkas Ferencnél tett látogatásunk is. Őt arnstorfi otthonában látogattuk meg. Amit pedig ott láttunk: igazi kis cserkészmúzeum! A magyar cserkész történetét láttuk képekben, tablókön feldolgozva. És az ebéd? Valódi hatalmas bécsiszeletek! — Ha ezt láttátok volna. Fájó szívvel búcsúztunk el a nagyszerű vendéglátótól, — azzal: viszontlátásra a pottensteini táborban! Aztán az utolsó müncheni nap: látogatás a rádióban, majd a Margitos nővéreknél Oberhachingban és ami azután következett: a pottensteini Teleki Pál tábor! No, de erről egy későbbi tudósításban számolunk be! Egyelőre elégedjen meg mindenki ennyivel!

Az európai tudósítók:

Krisztaritaikazsuzsi.

BURG KASTL. A csapat augusztus első felében Bamberg-től északra vezetőképző tábort rendezett, ahol kiscserkész vezetőket és őrsvetítőket képeztek. A burg kastli magyar iskola igazgatósága kiépít egy cserkészcsapat otthont is, ahol a csapatkönyvtár, felszerelés, kiképzési anyag stb. kerül elhelyezésre. Az otthon remélhetőleg ez év végére elkészül.

A vendéglőben a zongorista éppen Chopin, a nagy lengyel zeneszerző egyik híres kerengőjét klimpírozza. Az egyik asztalnál a vendég sírni kezd. A zongorista a számot befejezve önelégülten a vendéghez lép: — Örülök, hogy ilyen hatással volt önre a játékom. Ön talán lengyel?

— Nem. Én zongorista vagyok.

NAGY BETEG

Az orvos kérdi a nővértől: — Hogy van a betegünk a 15-ben?

— Állandóan a feleségét szolngatja.

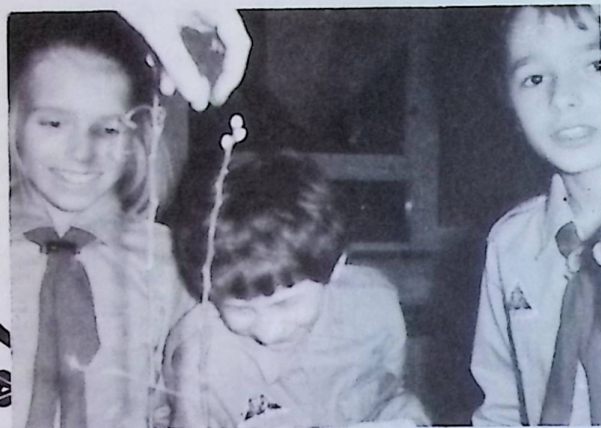
— Akkor még tart a delíriumos állapot.

Szórakozottság

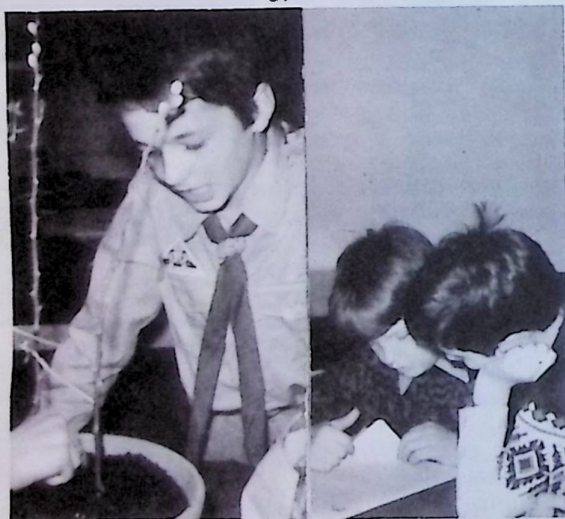
A legjobb éveiben levő hölgy egy társaságban találkozik az ismert tudóssal. Rámosolyog és megszólítja: — Ó, professzor úr, emlékszik még azokra az évekre, amikor én még a diákja voltam? Ön akkor többször is megkérdezett, nem lennék-e a felesége...

— Igazán? — csodálkozik a professzor. — No és, hogy végződött a dolog, kedvesem?

Nézzünk a Stuttgartiak szemébe

Ime a stuttgartiak frissen sült DOBÓ ISTVÁN cserkészcsapat faültetési kísérlete: lesz-e belőle nagy fa?

Van-e az őrsi naplóban olyan részlet, amit a Magyar Cserkésznek küldhetnének? Ezen tanakodnak kis- és nagycserkészek.

Ibolyák és Sárkányok.

(Lám, az az őrsi naplóban mindig van valami anyag! Köszönjük, elsősorban Nóra néninek.)

HIPI A TÁBORBAN

Pottensteimban égtek a tábor-tüzek, — este fél 9 körül járt az idő. Pergett a műsor, amikor egyszerre feltűnt egy hipi-külsejű alak, aki a tábor-tüzeknél megjelent, belenézett az arcokba és általában elég szemtelenül viselkedett. Gyűrött viharkabát volt rajta, haja hosszan lógott a nyakába, sötét szemüveget viselt. Cseh Gyöngyi meg is jegyezte: "Hát ezt a palit kéne Gábor bának látni!"

A cserkészek éles megjegyzésekkel kísérték minden lépését. Végre valaki megkérdezte: — Kicsoda maga?

A hipi tört magyarsággal mondta — német szavakat is kevert bele —, hogy ő észt újságíró, aki szétnéz a táborban. Végül, amikor már nem bírták tovább a hipi viselkedését, Kölle Gyurka bá elé vezették, aki a világ legudvariasabb hangján üdvözölte:

— Jóestét kívánok! Majd megkérdezte: — Kihez van szerencsém? Látszott a hipin, hogy nincs ilyen hanghoz szokva. Nem tudta a szerencsétlen, a magyar cserkészletben az érintkezési mód minden körülmények közt udvarias (erről Gyurka bát még Szibériában sem tudták leszoktatni), de ahelyett, hogy tisztességes választ adott volna, egyszerre hetyke, sőt szemtelen lett.

— Mi köze hozzá?! — mondta pimaszul.

— Hogy értsem, kérem? — kapkodott levegő után Gyurka bá.

— Úgy, ahogy mondtam!

— De kérem, a tábor területén csak az tartózkodhat, akinek én megengedem...

A helyzet meglehetősen kényessé vált. Még egy pillanat és a hipit úgy kipenderítik a tábori rendőrök, hogy csak úgy nyekken.

Abban a pillanatban aztán a
(Folytatás a következő old.)

a hipi lekapta a fejéről a parókát, levette a sötét szemüveget és ott állt Gábor bá...

Bodnár Gábor ügyv. elnök annak tudatában, hogy Mátyás király álruhában többet látott, mint a hermelinben, elhatározta, hogy minden bejelentés nélkül meglátogatja a németországi táborn. Repülőgépre patant és el is ment.

A paróka levevése előtti pilanatokról megoszlik a két főszereplő véleménye, — erről már Garfielden beszélgetünk hármásban.

Gábor bá szerint ő még játszhatta volna a kotnyeles hipi szerepét, Gyurka bá pedig azt állítja, egy pillanat múlva már repült volna. Ezt a részt döntetlennek nyilvánítom, vagy az esetleg kutató történészekre bízom. Tény az, hogy Gyurka bának még most vérben forog a szeme, ha erre a jelenetre emlékszik. A hipi meglehetősen kihozta a sodrából.

Monsignore v. Vargha Gábor a tábor előkészítője ünnepi ebédet főz éppen és v. Kölley György ker. VT táborparnok.

Allítólag a táborban az amerikaiak és kanadaiak közül többen is felismerték Gábor bát,

— a lábáról, (hüm!), csak nem szóltak. De a leleplezés után, amikor Gábor bá, mostmár hivatalosan, végiglátogatta a táborokat, az európai fiúk és lányok nyiltan röhögtek. Az álruha kétségtelenül siker volt. A legtöbben életükben először látták Gábor bát.

— Milyennek találd a táborn? — tettem föl az elmaradhatatlan kérdést.

— Mintaszerű volt az őrsvezetőképző tábor.

— Az összes anyagot átvettük, — teszi hozzá Gyurka bá.

Gábor bá külön is dicséri a kiscserkészek táborát.

Mindketten néhány nevet említene, — ezeket lejegyzem: Szabó Ödön svájci jogász, a kerületi helyettes vezető, a tábor parancsnoka, Vízzy Felicia (Hollandia) a lánytáborn vezette. Aztán Msg. Vajda Gábor kap dicséretet, aki a táborn előkészítette és a felszerelés jó részét előteremtette. Az amerikai hadsereg még szakácsot is adott egy derék fekete személyében, a bajor határőrök pedig a felszerelést szolgáltatták.

Az amerikai tisztek meg is látogatták a táborn és különösen a fegyelmet csodálták!

Még csak annyit: Kölley György kerületi vezetőtisztt az idén is áthozott Amerikába (a fillmorei VK-tábornba) európai cserkészeket, az egység szellemének erősítésére. Ezek a következők:

Albrecht Zsuzsanna gimn. tan. kastli leánycs. rv.

Drahovszky Viktória gimn. tan. müncheni leánycs. kiscsv.

Keller Iona evang. teol. hallg. stockholmi lcs. rv.

Madarász Mária tisztv. stockholmi leánycs. rv.

Szőke Judit egyt. hallg. párizsi leánycs. rv.

Szemerédi Tiborné bécsi leánycs. rv.

Szemerédi Tibor tisztv. bécsi cs. rv. st.

Ft. Balla Sándor rk. lelkész, linzi csap. parnok.

Ugri Mihály tisztv. grazi csap. parnok.

Csonták Ferenc techn. müncheni cs. rv.

Tamás Gáspár gimn. tan. stockholmi cs. rv.

Mészáros István gimn. tan. stockholmi cs. rv.

Köhler László gimn. tan. müncheni cs. rv.

Grynaeus Péter egyt. hallg. stuttgarti cs. rv.

Toldalagi Pál egyt. hallg. párizsi cs. rv.

Viszont az európai, Teleki Pál tábornban (Pottenstein, 1972. aug. 3-12) részt vett 150 cserkész. Országok szerint így oszlanak meg:

Németország 89; Svédország 15; USA 8; Kanada 7; Franciaország 8; Ausztria 7; Svájc 9; Belgium 1; Hollandia 5; Anglia 1; Brazília 1 fő.

A Nizzában élő orosz főcserkész, Colonel Oleg I. Pantuhoff mostanában ünnepelte 90. születésnapját. Kedves levélben köszönte meg Chászár Edének, külügyeink vezetőjének a magyar cserkészek születésnapi köszöntését.

Baranyavári Ullmann György, a budapesti piarista gimnázium cserkésztestvezetője tragikus körülmények között, síszerencsétlenség következtében meghalt. A kiváló pénzügyi és gazdasági szakembert az egész világon ismerték. Baranyavári Ullmann György az emigráns magyarság életét is figyelemmel kísérte és minden konstruktív munkának nagylelkű támogatója volt. A Magyar Cserkész Szövetség nagy magyar veszteségként gyászolja halálát.

Vári Rózsi és Keresztes Józsi cserkésztestvéreink házasságot kötöttek a new brunswicki Szt. László templomban.

Kiss Péter és Kraft Márta cserkészvezetők Buenos Airesben házasságot kötöttek.

AUSZTRÁLIA

Adelaideben tartották az ausztráliai magyar cserkész csapatparancsnokok évi gyűlését, amelyben az évi munkaprogramot és a 3. Ausztráliai Magyar Jamboree terveinek részleteit beszélték meg.

A második napon tisztí to-vábbképzőn vettek részt, ahol az előadások a cserkészmunka elmélyítését és segítségét akarták szolgálni. A témák ennek megfelelően: "A mai fiatalok problémái"; "A cserkészlet be-leilleszkedése a mai társadalmi helyzetbe"; "A magyar cserkészlet problémái 1972-ben" voltak. Az előadásokat élénk vita követte. A felszólalások összegzéséből is világosan kialakult a kép, hogy a magyar cserkészlet 60 éves hagyománya és törvényei változatlanul alapjait képezik a mozgalomnak.

A cserkészparancsnoki érte-kezet estéjén a cserkész vezetők Adelaide magyar társadalmi vezetőivel, a cserkész szülőkkel és barátokkal barátságos eszmecserére ültek össze. A cserkész vezetők részt vettek az adelaidei csapatok évnnyitó Veni Sancte-ján is.

Vezetőképző tábort tartottak Melbourne-ban. A Magyar Cserkészkerthben új nagy fedett terem épült a vezetőképző tábor számára, ahol a munka esős napokon is megszakítás nélkül folyhat. Az épület Bakács Lajos öcs., a Nagytanács tagjának adományára.

Az idén Kalocsai Regös Hétvéget tartottak Sydneyben. A tájegységnek megfelelő ruhák sok munkát és előkészítést igényeltek, de a szellemi előkészítés sem maradt a tárgyi mögött. Így a táborlátogatásra érkezőknek, akiket "Kalocsa főterére, vasárnap délutáni szórakozásra" hívtak meg, ennél a szórakozásnál túlmenően is szép élményük volt. Ausztráliai cserkészeink annyi gonddal, szeretettel, hozzáértéssel rendezik ezeket a regös hétvégeket, hogy jó lenne látni a példa követőit a többi kerületekben is. A "Ka-

locsai regös hétvégét" Hevesi Nagy Tibor NSW-i körzeti titkár rendezte.

A jamboree és a magyar találkozó Sydneyben 1972 december végén és 1973 január elején lesz.

.....

SYDNEY

A Colo folyó felső folyásának árnyas partján tartották cserkészeink ez évi nyári nagytáborukat, ami egyben a fiúcsapat ausztráliai működésének 20. évfordulója volt.

Kevesen tudtak ellenállni a folyó hűsítő vizének és a meleg nyári napon boldogan mártogatták magukat a nagyszerű folyóvíz habjaiban.

Délután, festői környezetben, hatalmas fák árnyékában tartott tábori misét Föt. Galambos István cst.

Vacsorára lacipecsenye, gu-lyásleves és lángos volt mindenki legnagyobb meglepedésére. Néhány lelkes cserkész-szülő egész napos munkájának igazi sikere volt a jelenlévő 180-200 lángos-szakértő szerint.

A nap koronája az esti Jubileumi táborűz volt amit Maj-say Ottmár a Szülői Fenntartó Testület elnöke vezetett be nagy beszéddel.

Alig fejezte be beszédét Ottmár bá, a cserkészek vették át a szót és gyors képekben bemutatatták a csapat 20 éves mű-

ködésének fénypontjait, majd szebbnél szebb cserkésznotákat énekeltek és humoros táborűzi jeleneteket adtak elő. Itt tűnt ki, hogy milyen tehetséges színészek is vannak a csapat tagjai között. A jelenlevők nem tudták, hogy hasukat fogják a nevetéstől, vagy a szűnyogokat kergessék.

A felejthetetlen estét szeretetkör fejezte be, s mindenki azal a meggyőzéssel indult neki a hosszú és poros (nagyon poros) útnak, hogy az elmúlt 20 esztendő eredménye megérte a Sydneyi Magyar Társadalom erkölcsi és anyagi támogatását és a kicsi de lelkes vezető gárda munkája sem volt hiábavaló.

A tábor utolsó napjaiban a természet kegyetlenül megré-fálta a táborozókat, mert a bo-káigérő homok először térdigérő sárrá, majd sebesen hőmpölygő, piszkos sárga árvízzé változott és a tábort egy közeli magasan fekvő pajtába kellett áthelyezni. S bár néhány szülő aggodalma érthető volt, a cserkészek nagyszerűen élvezték a különleges helyzetet. Legalább olyan jó tábor volt, mint az eddigiek — ez volt az általános vélemény. Sőt egyesek szerint kimondottan "csodálatos" volt.

BUENOS AIRES

Itt tartózkodása idején dr. Adám Jenő professzor előadást tartott a magyar cserkészeknek népdalkincsünkről, a Kodály - módszerről, - amelyet valójában ő állított össze. A cserkészek kérdéseket tettek föl, majd az evangélikus egyház nagytermében vacsora keretében ünnepelték az ősz Adám Jenőt.

DALOCSKA

Enekeljünk —
haja ha!
Bömbölödjünk —
böm, böm, böm!
Susogjunk, hogy
hátamba!

József Attila

ARGENTINA

A 39-es cscs őrsvetői tábor rendezett július 20. és 27. között, Hefty László vezetésével. Amerikát Chászár Ede szövetségi társelnök képviselte. Az őrsvetői tábor minden vonatkozásban kitűnő volt.

A 11 fiú és 16 lány mindenképpen bebizonyította, hogy példás, jól felkészült őrsvetők a-

Kép a CT/A öv. képző táborból

karnak lenni.

Külön is meg kell említeni, hogy "az északamerikai rendszerű" pontozás teljesen kimerítette a vezetőket, akik minden este 10-től éjjelig és még tovább is dolgoztak. Dehát valahogy túljutottak ezen is, úgyhogy a vezetők a segédtiszti tá-

bor terveit beszélték meg és ők is nagyon élvezték a pereyrai portyát, az akadályversenyt, sőt kedvet kaptak egy külön kis számháborúra is. Az egyik vezető hölgy babérlevélgally takarásában kúszott előre, amikor az ellenfél táborából felordított valaki:

— Ki az a marha azzal a faággal?!

Ez meglehetősen megrendí-

tette a babérlevél takarásában kúszó hölgyet, aki pillanatra elvesztette önuralmát, le is olvasták a számát, mire felállt és bemutatkozott:

— Én vagyok „a birka, beee....!”

A küzdő felek végül is lovasgiasan megállapították, hogy sértés nem esett.

akartak venni táborozásunkban. Tudniillik farmon voltunk, mindenféle állat közt. Viszont mindezt kárpótolt a lovaglás. A kígyók most nem "látogattak meg" bennünket, úgyhogy nyugalmas volt a táborozás.

Két szép kirándulást tettünk. Az elsőt egy régi-régi rabszolgatemetőben, a másodikat pedig a környék legmagasabb csúcsára, a Pedra Bonitára (Szép Kő). Innen jócskán beláttunk két államba is, Minas Geraisba, no meg Sao Pauloba.

Volt még sok szép élményünk mint a sportverseny, számháború, tűzrakásverseny és az őr-sönkénti főzés. Szép volt minden!

Cserkészi üdvözléssel:
a 25. sz. Szent Imre cs. csapat
tudósítója.

NEW BRUNSWICK

A brunswicki cserkészházban V.K. napot tartottunk. Szombat reggel érkeztek a távoli csapatok résztvevői. New Yorkból, Passaicról, és Garfieldről érkeztek a vezetők. A V.K. nap kerete a Dunántúl volt. Kristó Kata (Passaicról való) sárközi népi mintákat mutatott be és mindenki élvezte a rajzolást. Fischer Viktor bá véleménykutatást tartott a magyar nyelvről, az M.Cs.-ről, és magyar könyvekről. Mindenkinek korgott a gyomra és már mindenki megette az otthonról hozott összenyomott szendvicset. Ebéd után népi tánc volt, amit Vári Ida tanított a lányoknak, és Teszár Tomi a fiuknak. Mindenki élvezte. Ez után Cseh Tibor bá tanított egy szép, de nagyon nehéz balladát.

Amint néztem az ott lévő fiatalok arcát, úgy vettem észre, hogy megszűnt a csapatok közötti hűvösség és igazán testvéreknek éreztük egymást. Lehet, hogy a vezetőség erről a hűvösségről nem tudott, de nekünk jól esett a változás. Schloder Miki tartott próbatáblázatról előadást. Ismét népitánc, következett, hogy el ne felejtjük, amit tanultunk. Mind ezután megérdemeltük a finom vacsorát amit az N.B. cserkészmamák készítettek. Miután mindenki jóllakott, vetített képes előadást tartott Tokay János bá (New York). Roppant érdekes volt a magyar népművészet története, Schloder Miki magyarországi felvételeivel fűszerezve. Szobai tábortúzzal végződött ez a remek nap, melynél különösen a N.Y.-iak számai tündököltek.

Vasárnap reggel 7-kor volt az ébresztő és gyülekező, majd reggeli a cserkészházban. Persze, egyesek késtek és a 7 órából 9 lett. Fél tízkor Istentiszteletre ment a nép. Ebéd előtt Mauksch Kati meséket mondott. A finom ebéd elfogyasztása után népi játékokat játszottunk. A legnépszerűbb játék a "Révész Legény" volt. Vajon miért? Cseh Tibor bá kétségbeesve újra tanította a balladát mert már mindent elfelejtettünk.

BRAZILIA

(Ez a hír sokáig bolyongott míg ideért, ideje már, hogy helyet kapjon a MCS-ben.)

Csapatunk július 1. és 9. között alpesi környezetben, a brazil Svájcban, Campos do Jordao-hoz közel, Sao Bento de Sapucaí-n táborozott. Sajnos csak 16-an lehattunk ebben a csodálatos környezetben, ugyanis sokan visszariadtak a téli időjárástól. Pedig csak az utolsó éjszakán csúszott le a hőmérő higanyszála mínusz 4 fokra, amikor is a sátorban még a tea is megfagyott. Az összekapart zúzmarával már hógolyózni is lehetett volna.

Az 1500 m. magasságban lévő táborhelyünket kristály vízü patak szelte át. Sok gondunk volt a tehenek miatt, mert részt

CSERKÉSBOLT

P.O. BOX 68, GARFIELD, N.J. 07026
U.S.A.

MEGJELENIK A JÓ, MIKE SZELÉNY
ÉS ADHATALL EMBÉREK A SZÓR
A NYELV MA MÉRTÉK VÉGE MÉRÉSÉRE
(HATÁRÍTÁSI SZÁMOK: 12. 1972.)

CSERKÉSKÖNYV I.	2.-
CSERKÉSKÖNYV II.	2.-
CSERKÉSKÖNYV III.	2.-
LEÁNTCSERKÉSKÖNYV	2.-
ORVOSZERKÉSKÖNYV	1.50
ORVOSZERKÉSKÖNYV	2.-
JÁRÉKOS ÉS TÁBOROZÓI KÖNYV	1.50
KULONPROBÁK KÖNYVE	1.50
VÁZLATOS MAGYAR FÖRTÉKELEN	1.50
"HÁZUNK": Olvasókönyv és magyar nyelvtem	6.-
"VITA"CSERKÉSKÖNYV: Olvasókönyv és magyar nyelvtem	5.-
MAGYAR CSERKÉSKÖNYV SZÁMÁRÓL SZÁMÁRÓL	-.25
VEZETŐKÉPZÉS SZÁMÁRÓL	-.25

Kérjük a rendeléssel az összeget és a posta-díjat
is beküldeni!

HUNGARIAN BOY SCOUTS ASS'N

P. O. BOX 68

Garfield, N. J. 07026

Non-profit org.
U. S. Postage
Paid
Garfield, N. J.
Permit No. 204.

RETURN POSTAGE
GUARANTEED

PRINTED MATTER
ADDRESS CORRECTION
REQUESTED

Szerkesztőség:

Főszerkesztő: Koréh Ferenc
83 Grove St. Englewood,
New Jersey 07631 U.S.A.

Szerkesztő Bizottság: András Mária
Kristó N. Katalin
Cseh Tibor
Pándi Györgyné
Riedl László

MAGYAR CSERKÉSZ - HUNGARIAN SCOUT,
a Hungarian youth magazine, published by
Hungarian Boy Scout Association, Inc., a non-
profit organization * Subscription: \$ 4.00 year-
ly * Address: Magyar Cserkész, P.O. Box 68.
Garfield, New Jersey 07026. * Editor-in-Chief:
Ferenc Koréh.

KIADÓHIVATAL: P.O. Box 68. Garfield, N.J.
07026. Vezető: Kerkay Lászlóné

KÜLFÖLDI KÉPVISELŐK:

AUSZTRÁLIA:

Faith Ferenc
20 New Road
Oak Park, Vic 3046
EURÓPA:
Padányi Erzsébet
Grundsteingasse 37/II
Wien, XVI. Austria

KANADA:

Jámbor Lajos
682 Northcliffe Blvd.
Toronto, Ont.

ARGENTINA:

Liquistné, Demkó Andrea
Rawson 40 - P.B. "E"
Buenos Aires

BRAZILIA:

Piller Gedeonné
C.P. 8780
Sao Paulo

VEenezuela:

c/o Creole Petroleum
Györy István
Aptdo. 889. Caracas